

Sygn. akt IV U 1288/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lipca 2015r. w S.

odwołania L. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie L. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu L. G. przysługuje prawo do emerytury od dnia 23 sierpnia 2014r.

Sygn. akt IV U 1288/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 października 2014 roku Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił L. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w spółce (...) od 1 lipca 1974 r. do 31 października 1991 roku, ponieważ zakład pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 czerwca 2001 r. jednocześnie powołał się na różne działy i pozycje uchwały Zarządu Głównego CZSR z dnia 25 lipca 1983 roku, nie wykazał dokładnych okresów pracy na poszczególnych stanowiskach oraz nieprawidłowo, tj. niezgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. określił charakter pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. G., wnosząc o jej uchylenie i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że ubezpieczony w okresie od 1 lipca 1974 roku do 31 października 1991 roku był zatrudniony w (...) S.A. w K. Oddział Produkcji Silikatów w miejscowości S.

jako manewrowy wózków hartowniczych – autoklawista, konserwator-mechanik, ślusarz remontowy. Ubezpieczony wskazał, że jego praca na stanowisku manewrowego wózków hartowniczych, autoklawisty polegała na bezpośrednim, ręcznym wciąganiu wózków z surową cegłą do autoklawu i wyciąganiu ich z wypaloną cegłą, praca ta odbywała się w wysokiej temperaturze, hałasie, oparach wapiennych. Natomiast pracując jako konserwator – mechanik i ślusarz remontowy ubezpieczony naprawiał i wykonywał bieżącą konserwację wszystkich maszyn na linii produkcyjnej, które były w ciągłym ruchu. Odbywał się to na produkcji również w trudnych i szkodliwych warunkach. (odwołanie k. 1-1v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a także podnosząc, że wnioskodawca nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **L. G.** w dniu 23 sierpnia 2014 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 26 sierpnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 1 miesiąca i 12 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat i 18 dni, a okresy nieskładkowe 24 dni. Organ rentowy nie uznał żadnych okresów pracy jako pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w spółce (...) od 1 lipca 1974 r. do 31 października 1991 roku, ponieważ zakład pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 czerwca 2001 r. jednocześnie powołał się na różne działy i pozycje uchwały Zarządu Głównego CZSR z dnia 25 lipca 1983 roku, nie wykazał dokładnych okresów pracy na poszczególnych stanowiskach oraz nieprawidłowo, tj. niezgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. określił charakter pracy. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 20 października 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (decyzja z 20.10.2014 r. – k. 67 akt emerytalnych ubezpieczonego).

W okresie od 1 lipca 1974 roku do 31 października 1991 roku ubezpieczony L. G. był zatrudniony w Budostal-1 S.A. w K. Oddział Produkcji Silikatów w S., w którym to okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowiskach ustawiacz wózków hartowniczych, autoklawista, ślusarz-mechanik, ślusarz-konserwator (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, k. 3 akt sprawy, zeznania ubezpieczonego L. G., k. 15-15v akt sprawy). We wskazanym zakładzie pracy czynności na określonych stanowiskach ubezpieczony wykonywał w następujących okresach: od 1 lipca 1974 r. na stanowisku przetokowy wózków hartowniczych; od 2 stycznia 1975 r. – autoklawista, od 1 stycznia 1976 r. – mechanik – spawacz, od 2 stycznia 1979 r. – ślusarz, zaś od 1 maja 1983 r. do 31 października 1991 roku – ślusarz-mechanik maszyn – konserwator (akta osobowe ubezpieczonego).

Początkowo ubezpieczony pracował jako przetokowy wózków hartowniczych, a do jego obowiązków należało podstawianie pustych wózków pod prasy, gdzie była układana surowa cegła – przy każdej prasie były po dwa wózki. Praca ubezpieczonego jako autoklawisty polegała na wciąganiu wózków hartowniczych wraz z surowymi cegłami do autoklawu, czyli miejsca, gdzie wypalana była cegła silikatowa, który to proces trwał kilka godzin. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracując po 8 godzin dziennie. Następnie L. G. pracował jako pomocnik palacza w kotłowni, kiedy to pracował w 12-godzinym systemie zmianowym, wykonując czynności ręcznie. Kotłownia była potrzebna do procesu produkcji – wytwarzano parę do autoklawów, podgrzewania wody, wypalania cegły. Czynności palacza wykonywał w ramach zastępstwa. Ubezpieczony od 01.01.1976 r. będąc zatrudnionym zgodnie z angażami znajdującymi się w aktach osobowych na stanowiskach: mechanik-spawacz, ślusarz, ślusarz-mechanik maszyn wykonywał pracę mechanika konserwatora i jego praca polegała na utrzymaniu urządzeń pracujących na wydziale przygotowania mieszanki do produkcji cegły i na wydziale produkcji w ciągłym ruchu, gdyż zakład pracy pracował w systemie trzymianowym i produkcja cegły odbywała się w wymiarze 24 godziny na dobę. Od 01.01.1976 r. ubezpieczony naprawiał i usuwał awarię takich urządzeń jak prasy, mieszkadła,

młyny, przenośnik kubelkowy wapna, taśmociągi, przenośnik piasku, znajdujących się na wydziale przygotowania mieszanki i wydziale produkcji, przy czym wszelkie usterki usuwał na miejscu. Wydziały przygotowania mieszanki i wydział produkcji były w ciągłym ruchu, a produkcja cegły odbywała się w systemie trzy zmianowym przez całą dobę. Ubezpieczony wykonywał prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku (zeznania świadka T. M., k. 14v-15 akt sprawy, zeznania ubezpieczonego L. G., k. 15-15v akt sprawy).

Ubezpieczony był członkiem otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa (okoliczności bezsporne, oświadczenie o przekazaniu środków k.10 akt emerytalnych ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego L. G., k. 15-15v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. G. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek z dniem 23 sierpnia 2014 r., złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 26 lat, 1 miesiąc i 12 dni stażu pracy, w tym 26 lat i 18 dni okresów składkowych oraz 24 dni okresów nieskładkowych.

Ubezpieczony podnosił, że posiada ponad 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, pracując od 1 lipca 1974 roku do 31 października 1991 roku, tj. 17 lat i 4 miesiące, w (...) S.A. w K. Oddział Produkcji Silikatów w S. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach: przetokowy wózków hartowniczych, autoklawista, palacz oraz mechanik – konserwator.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie od 1 lipca 1974 roku do 1 stycznia 1975 roku ubezpieczony był zatrudniony jako przetokowy wózków hartowniczych, od 2 stycznia 1975 roku do 31 grudnia 1975 roku jako autoklawista, zaś od 1 stycznia 1976 roku do 31 października 1991 roku L. G. wykonywał pracę mechanika-konserwatora urządzeń pracujących na wydziale przygotowania mieszanki i na wydziale produkcji cegły silikatowej. Okazjonalnie w ramach zastępstwa ubezpieczony pracował jako pomocnik palacza w kotłowni, przy czym zakres obowiązków pomocnika palacza nie różnił się od czynności wykonywanych przez palacza. Ubezpieczony

pracę na wymienionych stanowiskach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 17 lat i 4 miesiące.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy znajdujący się w aktach osobowych ubezpieczonego oraz w postaci dowodów z zeznań świadka T. M. oraz z zeznań ubezpieczonego L. G., pozwolił ustalić, iż w (...) S.A. w K. Oddział Produkcji Silikatów w S. ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Sąd zakwalifikował pracę na stanowiskach: przetokowy wózków hartowniczych oraz autoklawista jako pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, Dział V pod pozycją 11 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 Nr 8, poz. 43 ze zm.) jako pracę przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż ubezpieczony pracując na wskazanych stanowiskach wykonywał swoją pracę na wydziale produkcji cegły silikatowej, a wykonywana przez niego prac była bezpośrednio związana z etapami produkcji cegły silikatowej. Natomiast pracę jako mechanik, konserwator Sąd zakwalifikował jako pracę w warunkach szczególnych na podstawie wykazu A, Dział XIV pozycja 25 załącznika do niniejszego rozporządzenia, uznając, że praca polegająca na naprawie urządzeń w ruchu na wydziale przygotowania mieszanki oraz na wydziale produkcyjnym jest to bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Niewątpliwie wydziały przygotowania mieszanki oraz wydział produkcyjny były to wydziały w ciągłym ruchu. Pracowały tam maszyny w systemie trzy zmianowym przez całą dobę, służące do produkcji cegły. Należało zatem uznać je za oddziały będące w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych (wykaz A, Dział V, pozycja 11 załącznika do rozporządzenia). Okazjonalna praca ubezpieczonego jako palacza – wykonywana ręcznie, zdaniem Sądu, także zasługuje na miano pracy w szczególnych warunkach, a wymieniona została w wykazie A, Dział XIV, pozycja 1 załącznika do rozporządzenia, tj. prace nieautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego. Wobec powyższego każdą pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w ww. zakładzie pracy należało zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych. Co za tym idzie, cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w Budostal-1 S.A. w K. w Oddziale Produkcji Silikatów w S., czyli 17 lat i 4 miesiące, uznano jako staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Co za tym idzie, na datę 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony posiada wymagany ustawą minimalny 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Podkreślić należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w wymienionym w stanie faktycznym zakładzie pracy pracę przetokowego wózków hartowniczych, autoklawisty, palacza oraz mechanika (konserwatora) urządzeń na wydziałach przygotowania mieszanki oraz na wydziale produkcyjnym.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadka T. M. oraz z przesłuchania stron z ograniczeniem z uwagi na przedmiot sprawy do przesłuchania ubezpieczonego L. G.. Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na wymienionych powyżej stanowiskach. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że L. G. przysługuje prawo do emerytury od 23 sierpnia 2014 r. tj. od uzyskania przez ubezpieczonego 60-ego roku życia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.